

ma. " Jüri kostis: "Muulil herra, meie juba wanaks ja tuimaks läinud peremeestest ei tohi seda küll mite enam loota; aga wõib olla, et nende lapsed tulewal päiwil mõnda asja paremal korral hakawad toimetama. Kui herra jutu pahaks ei pane, siis nimetan seda allikat, kust kõigesuurem wiga tuleb, mis paremat etewõtmist ära-keelab, ja mõnda hääd ei lasa siginema minna." "Mis asi se on?" küsis herra. "Sooküla kõrts" kostis Jüri tõsise sõnaga. "Se on üks ahimise jut" — ütles herra — "kõrtsi on igas kohas, meie maal nii häästi kui muial wõeral maadel, ega tohi seda ükski pahaks panna, kui mees oma suutäie wiina wõtab, pärast seda kui pääwa töö on lõpetanud." — "Kui lugu ifa suutäie juure jääks ja sest mõdest kuskil üle ei astutaks, ega siis sest ial suuremat wiga ei tõuseks. Aga üks suutäiewõtja saab lustilises seltsis faks, kolm ja rohkemgi wõtma." — "Seda juhtub aru korral, ehk need on enamist joodikud, kes seda teewad," ütles herra. — "Ärge pange pahaks, auus herra!" rääkis Jüri pisemalt — "igal joodikul, kellest täna mitu rahwa naeruks saanud, oli üksford ka aeg, kus ta enam ei wõtnud kui ühe pisukese topsikese, aga kuda aega mööda üks topsike teist kawatates mehi-kese korteli pinnijaks ja wiimaks awalikuks lafekoeraks teinud: sest ei tea ükski meile selget otsust anda. Luba paganale korra sõrme otsakese, ta wõtab kohe sõrme, kää ja wiimaks mehe kõige lehaga oma küüsi." — "Ärmas Jüri," wastas herra — "sina ei wõta ise ial wiina suutäit, sellepärast näitab lugu sinu silmas palju mustem, kui se tõtelikult on. Ma arwan, üks inimene

wõib kõigel elu aeal oma wiinasuutäit wõtta ja siis ka-
sinaks jääda. Ehk, kas arwad seda paremaks, kui kõif
inimesed wiina asemel õllega oma päid hakaksid täit-
ma?" — "Jumal hoidku!" hüüdis Jüri. "Kes õlut
niipalju lakuks, et sellega meele pääst ära kautaks, se oleks
niisama laiduwäärt, kui üks wina-joodik. Aga esiteks ei
ole õlut igas kohas ja igal aeal nii hõlpsast saada, kui
wiina, ja teiseks ei ole mul mite seda kartust, et inimesed
õllega joodikuks lähaksid, kui neil wiina ei oleks."

Ma nimetasin seda jutu sellepärast, et se se ainuke
tüll oli, kus Konglamäe herra ja Jüri ühe asja pä-
rast kahtewiisi mõtlesid, senni kui muidu nende mõted
igaford ühte jooksiwad. Eniski teeksin ma auusa her-
rale wäga suurt ülekohut, kui kellegile seda mõtlemise
meelewalda annaksin: kui oleks herra oma kuku kasu
pärast wiina tarwitust tahtnud ülespidada. Asi tuli
sest, et sel aeal weel kedagi targematest meestest seda
kohju ei olnud pikemalt läbimõelnud, ega teistele
awalikult näitanud, mis wiin maa-ilmast sünnitanud.
Ja niikaua kui üks awalik asi igalpool otse kui üks
harilik wiis rahwa keskel nähtawal, ei tule palju kel-
legi meele, seda sügawamalt hakata läbikatsuma. Mit-
mel laewul on mädanend raked, mis juba ammu
oleks wõinud siisse langeda, kui kedagi kogemata oma
jalga oleks peale toetanud; aga peremees arwab, küll
seisab weel mõne aea. Nüüd ronib üks mõistmata
laps mängides mädanud rakete peale, langeb nendega
tükkis alla ja upub laewu: siin ei ole enam kõheldes
aega wiita, waid uued raked tehakse laewule ümber